

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาความสัมพันธ์ทุกคุณของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และเพื่อหาน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคุณของตัวแปรปัจจัย ซึ่งได้แก่ ด้านการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ด้านการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน ด้านเทคนิควิธีการสอน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีค่าเท่ากับ 0.210 ($R=.210$) โดยปัจจัยทุกด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่ามีความสัมพันธ์ร่วมกัน หรือส่งผลร่วมกันระหว่างตัวแปรปัจจัย และตัวแปรเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 4.40 ($R^2 = .044$)

2. ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์และเปอร์เซ็นต์ส่งผล พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ปัจจัยด้านการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ และปัจจัยด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน เท่ากับ 0.210 ส่วนปัจจัยในด้านการสนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครอง ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน และด้านเทคนิควิธีการสอน ไม่ส่งผลต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยนำมาอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรภาษาอังกฤษ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่า ปัจจัยด้านการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ด้านการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน และด้านเทคนิควิธีการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกปัจจัย ผลการวิจัยดังกล่าวเป็นการยืนยันแนวคิดที่ว่า นักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

สวนดุสิต ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความสามารถในการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ มีสัมพันธภาพที่ดีและได้รับการสนับสนุนทางด้านการเรียนจากผู้ปกครอง ได้เรียนรู้ในบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี และมีความพึงพอใจในคุณลักษณะและเทคนิควิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอน ทั้งนี้สามารถอภิปรายผลแยกตามปัจจัยในแต่ละด้าน ดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นหมายความว่า การปรับตัวด้านการเรียน ซึ่งได้แก่ การตั้งใจทำงาน และส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามกำหนดเวลา รวมทั้งการปรึกษาพูดคุยกับเพื่อน เรื่องการเรียนในเวลาว่าง การทำการบ้านหลังเลิกเรียนด้วยตนเอง การให้ความสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ ความตั้งใจและมีสมาธิในการเรียนทุกชั่วโมง รวมถึงการช่วยกันกับเพื่อนในการทำการบ้านหลังเลิกเรียน การเตรียมความพร้อมก่อนการสอบอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนการปฏิบัติตามแผนการเรียนที่ได้วางไว้ และการเข้าห้องเรียนก่อนเวลา เพื่อเตรียมตัวเรียนในชั่วโมงต่อไปของนักศึกษา ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้ สอดคล้องกับที่ธีรารักษ์ พลายเล็ก (2554) ทำการวิจัยแล้วพบว่า ปัจจัยด้านตัวผู้เรียนที่เป็นการปรับตัวด้านกลวิธีการเรียน และลักษณะนิสัยในการใช้ภาษามีความสัมพันธ์กับพัฒนาการทางด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งวุฒิชัย จงคำนิงคิล (2538: 9) และดวงแข วิทยาสุนทร-วงศ์ (2541: 6) ได้กล่าวอธิบายเพิ่มเติมว่า การปรับตัวทางด้านการเรียน ถือเป็นความสามารถที่ผู้เรียนปรับปรุงตนเองเกี่ยวกับการเรียนที่ตนเองประสบอยู่ และเป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี มีประสิทธิภาพ ซึ่งได้แก่ 1) การมีสมาธิ การตั้งใจฟังคำบรรยาย และคำชี้แจงต่างๆ รวมถึงการตอบคำถาม การซักถามเกี่ยวกับบทเรียนจากอาจารย์ผู้สอน การศึกษาคู่มือการปฏิบัติงานหรือจากใบงานจนเข้าใจ ความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น และความมั่นใจในการแสดงออกหน้าชั้นเรียน 2) การฟังและการสรุปใจความสำคัญด้วยการจดบันทึก หรือการเขียนคำอธิบายขยายหัวข้อต่างๆ อย่างสั้นๆ 3) การศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด การปรึกษาเพื่อน รุ่นพี่ หรือการขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้สอน 4) การดูแบบอย่างจากการปฏิบัติงานของเพื่อน แล้วนำมาปรับปรุงตนเองให้มีทักษะมากยิ่งขึ้น และ 5) การปรับตัวด้านการวางแผนในการเรียน การรู้จักแบ่งเวลาในการเรียน การทบทวนบทเรียน รวมทั้งความตั้งใจและความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และการส่งงานตรงตามกำหนด เป็นต้น

1.2 ปัจจัยด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ เนื่องจากนักศึกษามีความคิดเห็นว่า นักศึกษาตั้งใจเรียนตามความมุ่งหวังของผู้ปกครอง ผู้ปกครองดูแลนักศึกษาในยามที่นักศึกษาไม่สบาย เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ตัดสินใจในการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีการแจ้งข้อมูลทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนให้ผู้ปกครองได้รับทราบ แสดงความเคารพผู้ปกครองก่อนไปและกลับจากมหาวิทยาลัย ทำงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้ปกครองด้วยความเต็มใจ และผู้ปกครองมักจะถามถึงเหตุผลก่อนการทำโทษเมื่อนักศึกษาประพฤติผิด และให้คำชมเชยเมื่อนักศึกษาประพฤติปฏิบัติดี รวมทั้งให้คำแนะนำกับนักศึกษาด้านการเรียนอย่างสม่ำเสมอ ประกอบกับการที่นักศึกษามีความคิดเห็นคล้อยตามกับคำสั่งสอนของผู้ปกครอง มีการปรึกษาปัญหาทุกเรื่องกับผู้ปกครอง รู้จักการใช้จ่ายเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองอย่างประหยัด และรู้จักการแบ่งเวลาสำหรับการเรียนและการช่วยเหลือผู้ปกครองทำงานบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของรัชฎา ชื่นเสียง (2547: 34-35) ที่กล่าวว่า การอบรมสั่งสอนเด็กอย่างเหมาะสม

ยอมส่งผลที่ดีต่อพฤติกรรมของเด็ก เช่น การให้ความรัก ความอบอุ่น สนับสนุนเด็ก ยอมรับเด็ก จะทำให้พวกเขามีความสุข มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความรับผิดชอบ และที่สำคัญจะมีความเป็นมิตรกับผู้อื่น มีภูมิคุ้มกันที่ทำให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ในทางตรงกันข้าม ถ้าเด็กได้รับการอบรมสั่งสอนแบบผิด ๆ จะกลายเป็นเด็กที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา คือ จะไม่รักตนเอง และไม่รู้จักการรักคนอื่น เข้ากับคนอื่นไม่ได้ ทำให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข สอดคล้องกับที่ สุชีรา บุญทัน (2541: 12) กล่าวถึงสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองซึ่งเป็นผลมาจากการอบรมสั่งสอนว่า จะทำให้นักศึกษามีบุคลิกภาพที่ดี สามารถช่วยเหลือตนเองได้ รู้จักการแก้ปัญหา มีวินัย มีคุณธรรมจริยธรรม เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติ มีความเจริญก้าวหน้า ประสบความสำเร็จ และสามารถอยู่รอดในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้ ความแตกต่างของนักศึกษาแต่ละคนล้วนเกิดจากการอบรมสั่งสอนที่แตกต่างกันในวัยเด็ก และมีอิทธิพลต่อการสร้างลักษณะนิสัยที่ถาวรของบุคคลนั้น ๆ ไปตลอดชีวิต อย่างไรก็ตาม งานวิจัยของไพบุลย์ สุขวิจิตร (2553) ได้สนับสนุนผลการวิจัยในข้อนี้ โดยยืนยันว่า ปัจจัยด้านครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

1.3 ปัจจัยด้านการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ เนื่องจากนักศึกษาได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้ปกครองในการซื้ออุปกรณ์การเรียนตามความต้องการของนักศึกษา ได้รับการให้กำลังใจเมื่อมีการสอบวัดความรู้ มีการส่งเสริมให้นักศึกษาทำกิจกรรมการเรียนรู้ มีเวลาในการพูดคุยเรื่องการเรียนกับนักศึกษา ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียน แนะนำวิธีการเรียนที่ดีให้กับนักศึกษา เป็นต้นแบบที่ดีในการเรียน และให้นักศึกษาเรียนเพิ่มเติมหลังเลิกเรียนหรือในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ผลการวิจัยสอดคล้องกับที่ประกายทิพย์ พิชัย (2539: 7-8) และวรรณวิภา ชื่นสงวน (2552) กล่าวว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน เป็นการแสดงพฤติกรรมที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อบุตรในด้านการเรียน ซึ่งได้แก่ การเอาใจใส่ต่อการเรียนของบุตร การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมทางการเรียนที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น การให้ความไว้วางใจในการทำกิจกรรมของบุตรกับเพื่อน การให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียน และการให้กำลังใจของผู้ปกครอง จะช่วยทำให้นักศึกษามีความรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้น เกิดความกระตือรือร้น มีกำลังใจในการเรียน และมีความเพียรพยายามเพื่อมุ่งมั่นไปสู่ความสำเร็จ ในที่นี้ งานวิจัยของสุภา ชูกุล (2550) ก็สะท้อนให้เห็นว่า ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกเรียนโปรแกรมการเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ (MINI ENGLISH PROGRAMME) ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.4 ปัจจัยด้านบรรยากาศการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ เนื่องจากนักศึกษาพอใจในสภาพห้องเรียนที่มีแสงสว่างอย่างเพียงพอ มีความสะอาด มีการจัดเตรียมด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสมและเพียงพอ มีความสมบูรณ์ในการใช้งานได้ สถานที่ตั้งของห้องเรียนอยู่ในจุดที่สามารถเดินทางไปมาสะดวก มหาวิทยาลัยจัดให้มีเจ้าหน้าที่ดูแล อำนวยความสะดวกในการใช้ห้องเรียน มหาวิทยาลัยมีแหล่งค้นคว้าความรู้เพียงพอ เช่น มีศูนย์การเรียนรู้ แหล่งสืบค้นและฝึกทักษะภาษาออนไลน์ มีห้องสมุดที่มีเอกสารตำราเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา ทั้งนี้ ผลการวิจัยของสุภา ชูกุล (2550) ยืนยัน

ว่า ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน หรือสถานที่เรียน และความคาดหวังของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตัดสินใจในการเลือกเรียนโปรแกรม MINI ENGLISH PROGRAMME ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับที่มาลี จุฑา (2542: 251) ได้ชี้แนะว่า ห้องเรียนเปรียบเสมือนบ้านที่สองของผู้เรียน การที่ห้องเรียนมีความสะอาด ระเบียบเรียบร้อย สวยงาม มีมุมการเรียนรู้ มีป้ายนิเทศการวิชาการในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมกับช่วงระยะเวลา จะช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าห้องเรียนเป็นศูนย์แห่งการเรียนรู้ และเกิดแรงจูงใจในการศึกษาเล่าเรียนมากยิ่งขึ้น

1.5 ปัจจัยด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ เนื่องจากนักศึกษามีความพึงพอใจกับคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ในวิชาที่สอน มีทักษะความสามารถด้านการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนภาษา ตลอดจนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาในภาพรวมเป็นอย่างดี มีความเป็นกัลยาณมิตรกับผู้เรียน มีความเข้าใจว่าผู้เรียนมีความแตกต่างกันในด้านความสามารถ ความสนใจ และความถนัดทางการเรียน อีกทั้งยังมีความสามารถในการจูงใจผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ สอดคล้องกับ สุรชาติ สังข์รุ่ง (2537: 53-54) และเฮสซง และวีคส์ (Hessong and Weeks. 1987 : 452-457) ที่กล่าวถึงคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนที่ดีในแต่ละด้าน ดังนี้ 1) คุณลักษณะด้านส่วนตัว คือ มีบุคลิกภาพดี กิริยาวาจาสุภาพ แต่งกายสะอาด มีสุขภาพดี มีอารมณ์มั่นคง มีอารมณ์ขัน มองโลกในแง่ดี มีความกระตือรือร้น มีความเป็นมิตรกับผู้เรียน ผู้บริหาร เพื่อนครูและผู้ปกครอง สามารถปรับตัวเข้ากับผู้เรียน อดทนอดกลั้นต่องานที่มีความยากลำบาก เป็นคนกล้า มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความเป็นผู้นำ มีเหตุผล เต็มใจให้ความร่วมมือ รู้จักกาลเทศะ เป็นคนที่น่ารัก น่าเคารพ 2) คุณลักษณะด้านวิชาการ กล่าวคือ มีสติปัญญาดี มีความรู้ในวิชาที่สอนดี รู้จักวิธีการแสวงหาความรู้และหมั่นแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ และทำงานอย่างเป็นระบบ 3) คุณลักษณะทางด้านวิชาชีพ คือ มีความรักความศรัทธา และความผูกพันต่อวิชาชีพ รักและเมตตาต่อผู้เรียน รับผิดชอบต่อผู้เรียน ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือ มีความรับผิดชอบ มีความสุขกับการสอน มีความสามารถในการสื่อสาร เป็นผู้นำทางด้านวัฒนธรรมในชุมชน ชยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด และอดทน รู้จักสำรวจและปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ มีระเบียบวินัย เคารพกติกา สามารถทำงานอย่างเป็นอิสระ มีความซื่อสัตย์ ยุติธรรม และปราศจากความลำเอียง และ 4) คุณลักษณะด้านสมรรถนะและประสิทธิภาพในการสอน กล่าวคือ สอนดี สอนเข้าใจ แจ่มแจ้ง ใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน รู้จักปรับปรุงเทคนิคการสอน แสวงหาแนวทางใหม่ ๆ ในการเรียนการสอน จัดทำแผนการสอน บันทึกการสอน ใช้สื่อการเรียนการสอน และรู้จักดัดแปลงวัสดุอุปกรณ์จากสิ่งที่เหลือใช้มาเป็นสื่อการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม ประเมินผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ และใช้ผลการประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน มีความสามารถในการจัดชั้นเรียนและบรรยากาศของชั้นเรียน จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้และความคิดของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เรณู ดวงมณี (2546) วันวิสาข์ เพชรรัตน์มณี (2548) และวารภรณ์ ชนะพันธ์ (2548) ที่พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เลือกใช้ กิจกรรมทางภาษา และสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย จะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะทางการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ สโรชา

อนันตพฤชา (2552) ระบุว่าปัจจัยด้านสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียน กับครูผู้สอนส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.6 ปัจจัยด้านเทคนิควิธีการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ เนื่องจากเทคนิควิธีการสอนทำให้นักศึกษาเข้าใจในบทเรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น อาจารย์ให้การสนับสนุนการเรียนรู้แก่ผู้เรียนด้วยความเต็มใจ มีการชี้แจงจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ของรายวิชาก่อนจัดการเรียนรู้ นำเสนอรูปแบบการใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่ดี มีการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ อธิบายให้ความรู้แก่ผู้เรียนได้อย่างชัดเจน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่ม มีวิธีการสอนที่ดี เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย จัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงการต่อยอดจากพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน มีการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล จัดการเรียนรู้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามพัฒนาการเป็นรายบุคคล มีการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ ใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตรงตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน สอดคล้องกับอาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 1-12) ที่กล่าวถึงวิธีการสอนที่ดี ดังนี้

- 1) มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดีและครบองค์ประกอบ เช่น มีจุดประสงค์การสอน มีการกำหนดเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่ออุปกรณ์ประกอบการสอน และการวัดประเมินผลการเรียน
- 2) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ความคิด ด้านเจตคติ และด้านทักษะ
- 3) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับจุดประสงค์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม และมีความหลากหลาย
- 4) ผู้เรียนได้ลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน
- 5) เป็นการสอนที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรโดยเน้นให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เน้นการคิดวิเคราะห์ วิจัย และการแสวงหาความรู้อย่างเป็นกระบวนการ
- 6) คำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและตลอดไป
- 7) ได้รับความสนใจผู้เรียน เช่น ใช้คำถามกระตุ้นให้คิด ใช้วิธีการสอนหลายรูปแบบ ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ
- 8) มีบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้ สภาพห้องเรียน อุปกรณ์การเรียน และสิ่งแวดล้อมเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข
- 9) ใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เช่น การให้รางวัล การลงโทษ การชมเชย ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในความสำเร็จ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับชาญชัย อาจินสมาจาร (2547: 83-85) ที่กล่าวถึงเทคนิควิธีการสอนที่ดี ดังนี้

- 1) เป็นการสอนที่ชัดเจน แจ่มแจ้ง (Clarity of instruction) กล่าวคือ มีการวางแผนการสอน จัดลำดับการสอน และมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่ตนสอน มีการทบทวนกระบวนการสอนอยู่เสมอ ให้คำแนะนำที่ชัดเจน และใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจง่ายขึ้น
- 2) มีความกระตือรือร้นขณะทำการสอน (Enthusiasm during instruction)
- 3) เน้นการสร้างงาน (Task orientation) ที่ผู้สอนมีการจัดเวลา และสถานการณ์ที่เหมาะสม เน้นให้ผู้เรียนทำตัวเหมือนนักธุรกิจที่มีการแข่งขันกันในการทำงานมากยิ่งขึ้น
- 4) มีกลยุทธ์ในการสอน (Instruction strategies) ตรงตามเนื้อหาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 5) มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน (Interaction with students) ด้วยการสร้างบรรยากาศเชิงบวกด้านการเรียน และให้โอกาสแก่ผู้เรียนใน

เรื่องต่างๆ มีความยุติธรรม 6) ใช้คำถามที่น่าสนใจ (Use of interesting questions) ในการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด ผูกให้ผู้เรียนตั้งคำถามในแต่ละบทเรียน เพื่อให้เกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมและมีความตื่นตัวในการเรียน ทั้งนี้ งานวิจัยของเรณู ดวงมณี (2546) วันวิสาข์ เพชรรัตน์มณี (2548) วราภรณ์ ชนะพันธ์ (2548) บรัชและคณะ (Brush et al., 2003) และ ยังและทราน (Yang & Tran, 1999) สนับสนุนผลการวิจัยในครั้งนี้ว่า ปัจจัยด้านคุณลักษณะ และทัศนคติของครูผู้สอน รวมทั้งปัจจัยด้านการเลือกใช้เทคนิควิธีการสอน กิจกรรมทางภาษา สื่อวัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีประกอบในการจัดการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย ล้วนส่งผลต่อพัฒนาการทางด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. จากค่านำหนักความสำคัญสัมพัทธ์และเปอร์เซ็นต์ส่งผล พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ปัจจัยด้านการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ และด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.210 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่รู้จักการปรับตัวด้านการเรียน และได้รับปัจจัยเสริม เช่น มีโอกาสเรียนรู้ในบรรยากาศของการจัดการเรียนการสอนที่ดีจะมีแนวโน้มประสบผลสำเร็จทางการเรียน หรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น ในที่นี้ตรงกับที่วราภรณ์ ตรีกุลสฤกษ์ (2545: 3) สำรวย ประไพศรี (2544: 6) พะยอม ธีรุต (2540: 19) และ สุมาลี สุวรรณภักดี (2541: 8) ได้อธิบายว่า คนที่รู้จักการปรับตัวเมื่อเกิดความวิตกกังวล หรือเมื่อต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ จะสามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้โดยไม่เกิดความรู้สึกเครียด เป็นคนที่รู้จักวิธีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน หรือปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากตนเอง หรือสิ่งแวดล้อม กล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็น และสอบถามข้อสงสัยจากอาจารย์ผู้สอน หรือจากเพื่อน ๆ รู้จักการขอคำปรึกษา และขอความช่วยเหลือด้านการเรียนจากบุคคลต่าง ๆ ในบทเรียนที่ตนเองไม่เข้าใจ หรือเรียนไม่ทัน สามารถควบคุมความวิตกกังวลในการสอบ รู้จักการแสดงออกอย่างเหมาะสมตามวัยของตนเอง รวมทั้งยอมรับการทำงานเป็นทีม และมีความพึงพอใจในสิ่งที่เรียน ผู้เรียนที่มีความสามารถในการปรับตัวได้ดีจะมีความคาดหวังที่จะเรียนให้ได้ดี มีความมุ่งมั่นที่จะเรียนให้สำเร็จ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงทำให้นักศึกษามีความคิดเห็นว่า คนที่รู้จักการปรับตัวจะมีความสนใจ เอาใจใส่ต่อการเรียน ตั้งใจเรียนอย่างมีความสุข จะประสบความสำเร็จในการเรียนสูงกว่าคนอื่น ๆ ที่ไม่รู้จักการปรับตัว อย่างไรก็ตาม พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2545: 2) ได้กล่าวเสริมว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนก็เป็นปัจจัยสำคัญ ปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ด้วยเช่นกัน ดังนั้น ผู้เรียนที่ได้เรียนในห้องเรียนที่สะอาด เป็นระเบียบ มีความสงบ ไม่ร้อนอบอ้าว มีอาจารย์ผู้สอนที่จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้การดูแลเอาใจใส่ต่อผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย มีการอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ให้ความยุติธรรม ตลอดจนให้ความรัก ความอบอุ่น และความเป็นกันเองต่อผู้เรียนเสมอกัน จะทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนที่ดีซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และตั้งใจเรียนอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับที่สมาคมจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่นแห่งประเทศไทย (2556: 1) ได้กล่าวว่า วัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้นซึ่งเป็นกลุ่มคนที่อยู่ในช่วงของการศึกษาระดับ อุดมศึกษา จะมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น จะมีการวางแผนการเรียนเพื่อประโยชน์ในการเลือกอาชีพที่ตนเองสนใจ และมีความถนัด ด้วยมีความเข้าใจว่า การได้เรียนรู้หรือการได้ทำงานที่เหมาะสม ตรงกับความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของตนเองย่อมจะทำให้ชีวิตมีความสุข นักศึกษาซึ่งอยู่ในวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้นจึงมีความพร้อมในการที่จะปรับตัวเข้ากับ

สถานที่เรียน สถานที่ทำงาน รวมทั้งรู้จักการปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน มีความอดทนอดกลั้นสูงมากขึ้น และพร้อมที่จะเผชิญปัญหา และสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งรู้จักการแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาจึงมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษและบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มากกว่าปัจจัยด้านการสนับสนุนทางด้านการเรียนจากผู้ปกครอง ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน และด้านเทคนิควิธีการสอน ถึงแม้ว่าปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก็ตาม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 สืบเนื่องจากผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน และด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง เป็นปัจจัยที่ส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมากที่สุด ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรให้ความสนใจใส่ใจต่อการพัฒนาศักยภาพของอาจารย์ผู้สอนทั้งด้านความรู้ ทักษะความสามารถในการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ส่งเสริมความเป็นกัลยาณมิตรกับผู้เรียน มีความเข้าใจในตัวผู้เรียน และควรพัฒนาความร่วมมือระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการส่งเสริม สนับสนุน ดูแลเอาใจใส่ และให้คำชมเชยเมื่อนักศึกษาประพฤติปฏิบัติดี ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามากยิ่งขึ้น
- 1.2 ผลของการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยด้านการปรับตัวด้านการเรียนภาษาอังกฤษ และด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรมุ่งเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการส่งเสริมและสอดแทรกการสร้างภาวะผู้นำ การบริหารอารมณ์และความเครียด การมองโลกในแง่ดี การคิดวิเคราะห์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การยืดหยุ่น การปรับตัว การแก้ไขปัญหา และการเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนการฝึกใช้ทักษะชีวิต และทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองให้กับนักศึกษา อีกทั้ง ควรให้ความสำคัญต่อการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ตีเหมาะสม และเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน จัดหาสื่อประกอบการเรียนรู้อย่างพอเพียง และสะดวกต่อการใช้งาน เป็นต้น
- 1.3 คณาจารย์และผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปวางแผนการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นการส่งเสริมปัจจัยที่ส่งผลทางบวก และมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
- 1.4 ผู้ดูแลรับผิดชอบงานด้านวิชาการ และกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา รวมทั้งการพัฒนาบรรยากาศการเรียนการสอนภายในมหาวิทยาลัย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 อาจารย์หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษในด้านอื่น ๆ ที่แตกต่างกันออกไป เป็นการเพิ่มเติม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษามากยิ่งขึ้น
- 2.2 เพื่อเป็นการพัฒนาความรู้ ทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา อาจารย์หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสาขาวิชาเอกอื่น ๆ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพื่อเตรียมพร้อมต่อการเข้าสู่อาเซียนต่อไป
- 2.3 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น โดยการสัมภาษณ์หรือสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษารวมทั้งการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นในทุกด้าน